

EN DEFENSA DE L'ENSENYAMENT PÚBLIC, EN DEFENSA DEL BERENGUER D'ANOIA.

PER LA DIGNITAT DE LES PERSONES, PEL CONSENS COM A EINA DE RELACIÓ ENTRE TOTS

Des dels seus inicis, l'Institut Berenguer d'Anoia ha estat una institució educativa i cultural de primera magnitud per a Inca i la comarca. Gràcies a la seva labor docent, el Berenguer ha possibilitat que molts de joves poguessin accedir als estudis superiors. Uns joves que, de ben segur, no ho haurien pogut fer – o els hauria estat més difícil- sense aquesta vocació de servei públic que l'institut ha mostrat des del moment que es va posar en marxa. És molt llarga la llista de professionals altament qualificats que varen començar a fonamentar els seus sabers en aquest centre: metges, notaris, professors d'universitat, musicòlegs, diputats, batles, fiscals, escriptors, etc.

El Berenguer d'Anoia ha comptat des dels seus inicis amb una plantilla de professorat jove, preocupats per la seva tasca docent i que ha procurat dur-la a terme amb el màxim entusiasme possible. El Berenguer ha estat pioner en la incorporació de programes que, en un moment determinat, varen ser catalogats de capdavanters i que, per aplicar-los, necessitaven un plus de dedicació dels seus professionals (Ensenyament de català i en català, Projecte Atenea d'introducció de noves tecnologies a l'ensenyament, seccions europees, intercanvis internacionals, Comènius, Erasmus, Leonardo...). A més de participar en activitats de dinamització escolar externes (Olimpiades de diverses matèries, encontres de Teatre, Concursos d'àmbit estatal). A vegades, la seva tasca ha merescut ser guardonada per diverses institucions com el Ministerio d'Educación i Cultura o com la Universitat de les Illes Balears : Premi Crearte, premi d'Investigació de la UIB per als alumnes de Batxillerat; Premi Baldiri Reixach. També ha duit a terme nombroses activitats de caire intern sempre amb la intenció de desvetlar inquietuds entre l'alumnat (Quaresma Cultural, Setmanes Culturals, Poeta del Mes, diades solidàries, programes medioambientals, etc.)

Una tasca engrescadora per part de tots: famílies, alumnat i professorat. Una tasca on l'entusiasme dels actants de l'educació ha hagut de suplir les mancances estructurals que té o que ha tengut en algun moment el centre des de la seva creació: manca de mobiliari, de calefacció, de dotacions pressupostàries, d'elements de seguretat, manca d'espais adequats, saturació, etc.

Tanmateix res no ha aturat el *furor docendi* del Berenguer. Un dels pilars en què s'ha fonamentat aquesta bona pràctica educativa ha estat el de l'estabilitat i la continuïtat. Si bé és cert que, en alguns moments de la seva història, el Berenguer ha patit canvis de plantilles, també s'ha de remarcar que aquests trets -no escrits però sí d'identitat que el caracteritzen- s'han mantingut. I rarament ha estat el professorat nouvingut – i potser de pas- que no s'hagi implicat i empeltat d'aquest tarannà que ens distingeix. Bona part d'aquesta estabilitat que li ha donat cos ha estat perquè un sector important del professorat ha estat arrelat a la comarca o al mateix Berenguer. Actualment, per exemple, més del 30 % del professors que treballen a jornada completa al centre n'han estat exalumnes. I fins fa molt poc, dins la plantilla del Berenguer hi havia persones que hi havien estat gairebé des dels inicis i que han dedicat tota o la gran majoria de la seva llarga tasca professional al centre. Una continuïtat que també l'observam ara en la composició d'una bona majoria de l'alumnat que són fills d'exalumnes del Berenguer.

Aquesta estabilitat i continuïtat s'ha donat a tots els àmbits, també en la direcció del centre. La immensa majoria d'equips que s'han succeït ho han fet comptant amb l'acceptació d'una majoria absoluta del claustre i dels òrgans col·legiats quan aquests han existit – Consell de Direcció, Consell Escolar- . I també s'han distingit per unes bones relacions entre els equips directius i l'Administració Educativa (Delegació Territorial del Ministerio de Educación y Ciencia, Conselleria). Una relació institucional que s'ha estès, quan ha calgut, amb els ajuntaments de la comarca, especialment el d'Inca on està ubicat el centre.

També hi han jugat un paper important les distintes directives de l'Associació de Pares i Mares que sempre han treballat colze a colze amb els equips directius del centre. Moltes vegades ha estat l'associació de pares i mares qui ha suplert les mancances estructurals o de dotació del centre: compra d'ordinadors, equipament sala d'actes, biblioteca, etc. Aquestes diferents directives també s'han caracteritzat per cercar sempre solucions de consens i compromís amb l'administració educativa. Mai s'ha cercat el conflicte, treure espines d'allò que els separava de l'administració o del mateix centre, sempre disposats a construir ponts de diàleg.

El diàleg ha estat la base de les relacions entre el centre i les famílies. Tant en la resolució de diferències o discrepàncies amb alguna actuació individual o col·legiada del centre – si n'hi ha hagudes- com també en l'assessorament dels processos educatius de cada estudiant, com en l'orientació futura.

Aquest diàleg, aquest consens que ha estat el ciment que ha donat cos al Berenguer d'Anoia, a tot el que significa per a la comarca d'Inca, ara s'ha trencat. Mai, en els quaranta-dos anys d'existència del centre s'havia donat una situació de trencament unilateral del diàleg per part de l'Administració Educativa. Aquest fet malmena un dels puntals del Berenguer i, si no s'hi posa remei, compromet el futur del centre. Mai s'havia obligat d'una manera tan obsessiva a exercir uns càrrecs directius a disgust dels qui l'ostenta. Mai no s'havia imposat res a força de decrets oficials publicats a diaris oficials. Mai el professorat s'havia sentit tan indefens davant una administració que lluny de defensar els seus professionals allò que fa és posar-los en el punt de mira de les ires d'un pocs ciutadans, mai hi havia hagut tanta por a ser objecte de represàlies. Aquest sentiment de disgust, d'humiliació reverteix indubtablement en la qualitat educativa que es pot donar als alumnes. I mentre l'administració se n'omple la boca dient que els alumnes són la seva prioritat enterboleix el clima dels centres educatius en general, i del nostre en particular, amb mesures que gens contribueixen a crear el clima adequat perquè la qualitat de l'ensenyament sigui un element distintiu, com ho ha estat fins ara i volem que ho sigui en el futur al Berenguer d'Anoia.

És per això que els qui subscriuim aquest document lamentam el trencament d'aquest consens i instam l'Administració Educativa a reprendre el diàleg i les bones maneres amb la comunitat educativa del Berenguer d'Anoia. Estam segurs que sí és així aquestes noves formes seran acceptades i benvingudes – com sempre ha passat- per la comunitat educativa del Berenguer d'Anoia. Desitjam que el Berenguer no deixi de ser mai un dels elements referencials i innovadors en el món educatiu de la comarca d'Inca, com ho ha estat fins aquests moments i del qual, nosaltres ens en sentim ben orgullosos d'haver-hi estudiat i col·laborat.